

Sayın Başkan, Değerli Meclis üyeleri, basınımızın değerli temsilcileri; hepinizi şahsım ve Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Şu anda bizler; Cumhuriyete giden yolların temelini atıldığı, kurtuluş mücadelesinin fitilinin ateşlendiği “vatanı kuran ve kurtaran” meclisteyiz. Esareti içine sindiremeyen ve yabancı bir doku gibi reddeden; fikri hür, vicdanı hür; tek kaygıları vatan olan, vekillerin sıralarında oturuyoruz. 1920 yılında bu sıralarda oturan vatanseverlerin aldığı sorumluluk ve aynı ruhla Cumhuriyet’i ve onun değerlerini korumak ve daha da yukarı götürmek sorumluluğu ve bilinciyle çalışmak ve üretmek zorundayız.

Değerli meclis üyeleri,

Dün cumhuriyetimizin 96. Yaşını kutladık. Önümüzdeki yıl ise meclisimizin kuruluşunun 100. Yılıni kutlayacağız. Bugün burada olmak istedik çünkü hem kurtuluş mücadelemizi, hem de cumhuriyetin kuruluş yılları ve koşullarını bu tarihi mekanda bir kez daha hissederek yaşamamız gerektiğini düşündük. Hepimiz biliyoruz ki geride kalan yılların ilham verici hikâyesi, bugünün ekonomik gelişmelerine önemli ölçüde yansımıştır. Bu hikâyeyi Cumhuriyetimizin kurucusu ilk Meclis Başkanımız Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk’ün bize gösterdiği yol doğrultusunda yazmaya devam edeceğiz. Ama bunun için kuruluş felsefesini ve yapmamız gerekenleri hiç unutmamalıyız. Ulu önder Atatürk’ün şu sözlerini sizlere bir kez daha hatırlatmak istiyorum.

“Sanayileşme, en büyük milli davalarımız arasında yer almaktadır.

Çalışması ve yaşaması için, iktisadi elemanları ülkemizde mevcut olan büyük, küçük her çeşit sanayii kuracağız ve işleteceğiz. En başta vatan savunması olmak üzere, ürünlerimizi değerlendirmek ve en kısa yoldan, en ileri ve müreffeh Türkiye idealine ulaşabilmek için bu bir mecburiyettir”

Değerli Meclis Üyeleri,

Cumhuriyetin kuruluşundan bugüne çok önemli kazanımlar elde ettik, büyük mesafeler kat ettik.

1923 yılında 13 milyon nüfusu ile kişi başına düşen gelir seviyesi 43 dolar olan ekonomimiz, bu gün 81 milyon nüfusla 9 bin dolar seviyesine, 577 milyon dolar olan milli gelirimiz de 1126 kat artarak 650 milyar dolar seviyesine gelmiştir.

1927 yılında 65.245 işletme ve GSYH içerisindeki sanayinin payı %11 iken bugün Türkiye ekonomisi 1,7 milyon işletme ve sanayideki payı %20 seviyelerine gelmiş, dünyanın en büyük 20. , Avrupa’nın ise 7. büyük ekonomisidir. Cumhuriyetin kurulması ile Osmanlıdan kalan miras, “sanayisiz ve dışa bağımlı” bir ekonomi idi. Cumhuriyetin ilk yıllarında ekonomi politikası iki temel kavrama odaklanmıştı: Tam bağımsızlık ve Millilik.

Ekonomik bağımsızlığı sağlamak ve çağdaş bir ulus devleti gerekli kuralları ve kurumlarıyla yapılandırmak, öncelikli amaç olarak benimsenmişti.

Yeni cumhuriyetin ekonomi politikasının temelleri 1923 yılında İzmir İktisat Kongresinde atılmış, bu doğrultuda kongrenin yegâne amacı ise ekonomik bağımsızlık olarak belirlenmişti.

Atatürk; “Yeni Türkiye'mizi layık olduğumuz düzeye erdştirebilmemiz için mutlaka ekonomimize birinci derecede önem vermek zorundayız. Çünkü zamanımız tamamen bir ekonomi devresinden başka bir şey değildir”. İfadesini kullanmış;

Ardından da;

“Siyasi ve askerî zaferler ne kadar büyük olursa olsun, ekonomik zaferlerle taçlandırılmazlarsa kazanılacak başarılar yaşayamaz, az zamanda söner. Bu kuvvetli ve parlak zaferimizi de taçlandırarak olan bayındırlık yolunda sonuç alabilmek için, ekonomik egemenliğimizin sağlanması ve güçlendirilmesi gerekir”

“Çalışmadan, yorulmadan ve üretmeden, rahat yaşamak isteyen toplumlar; evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini, daha sonra da istiklal ve istikballerini kaybetmeye mahkûmdurlar.” Demişti.

Biz sanayiciler; ülkenin bağımsızlığının ekonomik bağımsızlıkla sağlayacağını biliyor ve o düsturda bıkmadan yorulmadan üretmeye ve katma değer yaratmaya devam edeceğiz.

1930'lu yıllara kadar ülkemizde sanayileşme politikasında belirsiz bir dönem yaşanıyordu. Özellikle ekonomide geri kalmışlıktan kurtulmak ve bağımsız bir sanayileşmenin gerçekleşmesi için 1930 yılında Ankara'da Sanayi Kongresi toplanmış; ekonomik bağımsızlığın sanayi ile gerçekleşeceği kabul edilmiştir.

Kongrenin temel amacı, etkin sanayileşme politikaları ortaya koyarken, diğer taraftan da sanayiye ülke sathına yaymayı ve topyekûn dengeli ve sürdürülebilir kalkınmanın ivmelendirilmesini planlamaktaydı.

Uygulamaya konulan politika tercihi, sanayileşmeyi ekonomik güçlenmenin esas aracı saymakta ve bağımsızlıkla eşanlımlı kılmaktaydı. Ekonomideki bağımsızlık sanayileşmenin zorunluluğunu belirleyen en önemli olgu olarak kabul edilmişti.

Biliyoruz ki ekonomide tam bağımsızlık, yerli ve milli üretimle gerçekleşir. Açık ekonomilerde ortaya çıkan krizlerde, ekonomik aktörler fırsat sağlamak amacıyla her daim hareket ederler.

Son dönemde yaşadığımız yaptırımlar ve tehditler bunun bir sonucudur. Eğer ki bizler bu dış etkenlerden kendimizi korumak ve kollamak istiyorsak, daha fazla katma değerli ürün üretmek, tarımda kendi kendine yeten ülke haline yeniden gelmek, yüksek teknoloji ve katma değerli üretime ulaşmada kalifiye işgücünü yaratmaktan başka bir çaremiz yoktur.

İşte bunun örneklerini hem geçmişte hem de bu gün yaşayarak görüyor ve öğreniyoruz.

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı ve ambargo, ile yaşadıklarımız ve bu gün;

2019 Barış Pınar Harekâtı ile gördüğümüz, savunma sanayiindeki büyük hamleler ve kendi üretmiş olduğumuz savunma silahları ve gelen başarı.

Evet, hep söyledik söylemeye de devam edeceğiz. Yerlilik ve Millilik. Bu gün Avrupa Birliği ülkeleri harekâttan dolayı silah ambargosuyla tehdit ediyorlar, ama artık önemli ölçüde kendi kendine yeten bir savunma sanayisi olan ülkemizde, bu ambargolar bizleri etkilemiyor. Çünkü biz artık kendimiz üretiyoruz.

Aslında ekonomi için de aynı durum söz konusudur. Kendi kendine yeten ve üreten ekonomi ile sağlanacak tam bağımsız ekonomi dış güçlerin baskılarını yaptırımlarını bertaraf edecek, bu tehditler sadece laf-ü güzaf olacaktır.

Ülke ekonomisinde dışa bağımlılığı azaltılmasının yolu yerli üretimden geçmektedir. Ekonomisi kendine yeten ülkelerde olduğu gibi sanayide ileri seviyede bir dönüşüm politikası ortaya koymamız gerekir.

Görüyorum ki savunma ve havacılık sanayinde yakaladığımız yüksek teknoloji üretim ile dünyada söz sahibi bir ülke haline geldik. 1990'ların başında 1 milyar dolar olan savunma sanayi cirosu bugün 7 milyar dolar seviyelerine yükselmiştir.

Bir ülkenin ekonomik açıdan güçlü olması demek temel anlamda sanayisinin güçlü olması demektir. Son dönemde uygulamaya konulan; sanayi strateji belgesi, ivme paketi ve YEP'in uygulamaya konulması ile büyüme performansı ve sanayici açısından oldukça önemli kazanımlar sağlayacağını umuyoruz.

Yeni bir büyüme hikâyesi yazmamız gerektiği aşikârdır. Bu hikâyede, ithal ettiğimiz ürünlerin rekabetçi olanlarının yerli üretimini desteklemeli, yüksek teknoloji ve katma değerli ürünler üretmeli ve verimliliği arttırmalıyız. Kaliteli ve sürdürülebilir bir büyümenin imalat sanayisi ile sağlanacağı gerçeğini de unutmamalıyız.

Bizler bunların farkında olarak üretiyoruz ve üretmeye de devam edeceğiz. Ekonomik bağımsızlığın üretimle gerçekleşeceğini de biliyoruz. Yerli ve milli ekonomi vurgusunu tekrar tekrar söylemek istiyorum; yerli ve millî ekonomi dışa bağımlılığı minimize edilmiş ekonomidir. Bu söylem bu gün yaşadığımız ekonomik kurtuluş savaşının en önemli unsurudur.

Büyük usta Mehmet Akif Ersoy'un ifade ettiği gibi;

Sahipsiz vatanın batması haktır, sen sahip çıkarsan bu vatan batmayacaktır.

Vatana sahip çıkmak için her bireyin sorumluluk duygusu içinde davranması ve tercihlerini buna göre yapması gerekir. Bizler üretmeliyiz, vatandaşlarımız da ithal malı yerine yerli malı tercih etmelidir. Aynı sorumluluğu kamu adına satın alma görevi yapanlar da taşımalıdır.

Sözlerime burada son verirken, Cumhuriyetimizin 96. Yıl dönümünü kutluyor, başta Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları olmak üzere, tüm şehitlerimizi, gazilerimizi ve kahramanlarımızı saygı, minnet ve şükranla anıyorum.

Ayrıca bu tarihi mekânı bizlere tahsis eden, Turizm Bakanımız Sayın Mehmet Nuri Ersoy ve tüm bakanlık bürokratları ile müze yönetici ve çalışanlarına gösterdikleri yakın ilgiden dolayı teşekkür ediyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.